

Neděle 12. po sv. Trojici

Sk19,1-19

4.9.2022

Pozdrav:

Milost Vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit:

Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine!
Všechno jsi učinil moudře; země je plná tvých tvorů.
A to vše s nadějí vzhlíží k tobě.

Píseň: 126

Čtení: Da10,1-14

Píseň: 704

Kázání: Sk9,1-19

Saul je zaslepen nenávistí k lidem, kteří z nějakého nepochopitelného důvodu v Ježíši z Nazareta vidí Krista. Pro Saula je to nepochopitelné. Je farizej, zná dokonale Písmo. Je vzdělaný, umí tehdejší řečtinu, se kterou se domluví po celé tehdejší římské říši.

Tito lidé, kteří následují toho Ježíše, mají odvahu pro víru v jeho zmrtvýchvstání jít i na smrt. Jako tomu bylo v případě Štěpána, který cosi blábolil o tom, že vidí nebesa otevřená – tedy nahlédl do světa Boha a viděl zde stojícího Krista po pravici Boží. Co je to za nesmysl? Kdo kdy viděl, aby někdo vstal, když byl pohřben? A tak Saul věren své víře v Hospodina Pána nebe a země, který dal smysl našemu konání, pronásleduje ty, kteří uvěřili v Ježíše z Nazaretu.

Saul v doprovodu – dnes bychom řekli sboru rychlého nasazení – jde do Damašku, aby jednou provždy skoncoval s tímto učením.

Moc a síla proti ukřižovanému, který, jak je Saul přesvědčen, byl pouhým člověkem. Možná s docela dobrým sociálním cítěním a programem, ale jeho mluvení o Bohu jako o svém Otci v nebesích bylo výplodem chorého mozku.

Co může zastavit ozbrojené muže, kteří neváhají zakročit proti bezbranným mužům a ženám? Co může zastavit běsnění těch, kteří berou do rukou životy druhých? Co může zastavit nenávist, strach, vztek a frustraci?

Na cestě, když už byl blízko Damašku, zazářilo kolem něho náhle světlo z nebe. Padl na zem a uslyšel hlas: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?“ Náhlý a nečekaný náraz. Otázka, na kterou má Saul odpovědět. Místo toho se ptá, kdo jej donutil padnout na kolena. Najednou se nad Saulem protrhla nebesa – tedy sám Bůh je při díle. Bůh již není nablízko těm, kdo jej vzývají. Bůh v Ježíši Kristu zastavuje toho, který se mu stal nepřítelem.

Pro Saula možná bylo těžké pochopit, že by Bůh a jeho nařízení a řády se najednou postavili proti němu. Vždyť Saul se snaží vše plnit tak, aby se Bohu líbil, aby Bohu sloužil. Možná, že by v hlase shůry čekal všechno možné, než hlas toho Ježíše z Nazaretu.

Já, jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Ano, nepřeslechli jsme se. Zaznělo to známé *Já, jsem.* Nikoli „já jsem byl“. Jak mluvíme o Ježíši? Jako o historické postavě, který kdysi žil a již je mrtvý? Nebo mluvíme o něm jako o někom, kdo kdysi určil určité normy života? Nebo jsme se schopni setkat s Ježíšem jako s někým, který je přítomen?

Já, Ježíš. Ježíš se představuje nikoli jako Kristus, ale Jako Ježíš. Teprve Pavel musí poznat, že má slepé oči. I když hledí na svět svým fyzickým zrakem, očima, nemá ještě optiku očí víry, které mají schopnost vidět nebesa otevřená a na nich Krista jako zářící diadém.

Já, kterého ty pronásleduješ. Saul přece pronásledoval učedníky Páně, muže a ženy. Jak může Saul pronásledovat mrtvého Ježíše? Saul se staví proti učení těch, kteří následují Ježíše. Ale někoho, kdo zemřel? Nějakou minulost? Najednou to, co bylo se zdálo, že je jenom ve vyznání, se stává hmatatelnou skutečností. Již nejde o to, jestli Saul ubližuje lidem. Jde o to, že kdykoli začneme ubližovat lidem, stavíme se i proti Bohu. Námi lidmi umrtvený Ježíš se stane jenom mravní normou našeho chování.

Ježíš však chce být živým Pánem. Chce, abychom s ním v našem životě, a hlavně v naší současnosti počítali jako s živým Slovem.

Museli ho vzít za ruce a dovést do Damašku. Po tři dny neviděl, nic nejedl a nepil. Jako malé dítě, které se učí chodit, vedou Saula ti, kteří jej doprovázejí. Saul se opravdu učí chodit v tom, co prožil se vzkříšeným Pánem. Jeho prozření, chcete-li obrácení, není hned. Ještě nevidí, ještě se musí přes půst dostat k podstatě věci.

Důležité je, že na této cestě zaskvílo světlo, tedy Bůh. Saula se dotkla milostivá ruka Boží.

Pane, dej, abychom tě viděli a vnímali jako vzkříšeného Pána, jako toho, který je s námi a mezi námi přítomen. Pane, prosíme, dej nám oči víry, abychom nad běsněním války viděli tvé vítězství.

Amen.

Píseň: 689

Večeře Páně